

NỖ KHON TRANG HẠY

Chiều ngỡ ngán lòng buồn không mở lối
Ngắm hoang hôn và đón tiếng ve sầu
Phượng hồng rơi trong tan tác thường đau
Ôi cánh phượng, hôn hoa nhiều u-uất

Bạn bè hỡi, mai này ta cách mặt
Bao ngày vui... là kỷ niệm đẹp màu
Chuyện bây giờ... đành gác lại mai sau
Niềm thương nhớ cũng dài như thế kỷ

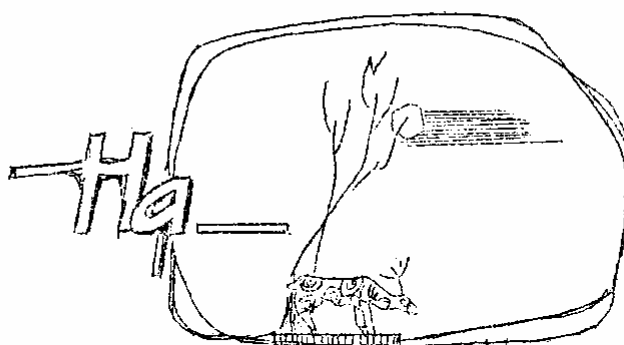
Người đâu biết đến mùa hoa phượng vĩ
Là trăm nghìn chua xót mãi trong tôi
Áo học trò, nhiều luyện lười thi vì
Đành vui chôn trong tiếc nuối không lời

Sách vở đó, ngỡ ngán xa lạ quá
Đường đi về sao mờ mịt khỏi bay
Rời mùa thi, ôi những tháng cùng ngày
Hôn chất ngát, sầu mỗi ngày một thêm

Còn ngày cuối, biết lời nào sâu đậm
Cho tình mình không mãi mãi ly tan
Những ánh mắt, mây đôi tay nóng ấm
Tình cách xa lòng đau xót vô van.

== VI--AN ==

93

Ngoài kia phượng đỏ đã rơi rơi
Mới Tết mà nay đến hạ rồi
Thăm thoát thời gian trôi chóng nhỉ ?
Loay hoay tuổi nhỏ thoáng xa với
Ngày nào bánh kẹo xum xoe thích
Nay lớn vẫn bài mài miết coi
Bố mẹ thương mình mình phải gắng
Tương lai giúp ích được cho đời.

== NGUYỄN-THỊ-LỤC-HÀ ==

10a₂

Cho dạng thành đạt những mưu
tính lớn phải có ba điều :

- Cái đầu lạnh như băng,
- Con tim nóng như lửa,
- Bàn tay cứng như sắt.

N.SACKE BAUT